

د ایمان مورچل

کوچنی کتاب (کتابگوټی)

Ketabton.com

لیکوال: محمد ریگی کوټه

ژباړن: اجمل هېوادمډل

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾
﴿

د تاريخ جوړونکي:

(قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عِقَابُ الْمُجْرِمِينَ ٦٩) [النمل: 69].
 ژباړه: «ورته ووايه: "په ځمکه کېني وگرځئ راوگرځئ، وگورئ چې د مجرمانو څه عاقبت شويدي.»

په په پاک محراب کې پاک مشران واوسئ. پرېږده چې له ژبې او چلند مو «ښه والی» وبهږي او د نورو د زړونو کورونو ته داخل شي. ځيني د تاريخ جوړولو لپاره يوازې مواد وي، ځيني د تاريخ جوړونکي. تاسي د کومي ډلې څخه ياست؟
 په خپلو اعمالو سره خلک دين ته دعوت کړئ.
 پرېږده چې ستا خوله نه ستا عمل خبري وکړي.

د چا عبادت بايد وکړو؟

(قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٦٢) [الأنعام: 162].
 ژباړه: «ووايه: زما لمونځ، زما د عبادت ټول مراسم، زما ژوند او زما مرگ، هر څه د کائناتو د پالونکي الله (ج) له پاره دي.»
 (إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ٥١) [آل عمران: 51].
 ژباړه: «الله هم زما رب دی او هم ستاسي؛ له دې امله تاسي د هماغه بندگي غوره کړئ، همدا سمه سيخه لار ده.»

دا دي پر ځای چې سبا امسا په لاس کوڅه په کوڅه وگرځو تر څو ورکه شوي ځواني پيدا کړو، راځه نن د ځوانۍ قدر وکړو. هر څوک چې بې موخي ژوند کوي، هر څومره چې وړاندې ځي د اصلي هدف نه لرې کېږي.
 «هدف پېژندنه» زموږ عمر ته برکت ورکوي او زموږ حرکت ته «جهت» بښي.

له پل صراط څخه تېرېدل:

(وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ٧١ ثُمَّ نُنْجِي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثْيًا ٧٢) [مريم: 71-72].

ژباړه: «ستاسي څخه هيڅوک داسي نشته چې دوږخ ته ورتلونکی نه وي، دا خو يوه فېصله شوې خبره ده چې د هغې هرو مرو تر سره کول ستا د رب په ذمه

دي. بيا به موږ هغه کسان وژ غورو چي (په دُنیا کښي) پر هېزگار ان ول. او ظالمان به په همغه کښي پر گوندو غور خېږدو پرېږدو""

جنت د گناه بهېدونکي سېند هغې غاړې ته دی. هغه څوک چې په دې دنیا کې د تمرین او عادت له لارې د گناه پرېښودل تمرین کړي وي، په آخرت کې به هم له پله صراط - چې د جهنم پر سر واقع دی - په تېزۍ او سلامتی تېرېږي انشا الله.

اللهم اهدنا الصراط المستقیم.

د وجود انجینري (مهندسی وجود):

(وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ) [الذاریات: ۲۱]

ژباړه:

«او ستاسې په خپلو نفسونو (وجودونو) کې [هم نښي دي]، نو آیا نه وینئ؟»

(سُئِرِيهِمْ ءَايَاتُنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ) [فصلت: ۵۳]

ژباړه:

«ژر به موږ دوی ته خپلې نښې په افاقو (د کائناتو په فضاوو) او د دوی په خپلو نفسونو کې هم وروښیو، تر دې پورې چې دوی ته څرگنده شي چې همدا (قرآن) رښتیا حق دی؛ ایا دا کافي نه ده چې ستا رب پر هر څه گواه دی؟»

(وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ) [الزمر: ۲۷]

ژباړه:

«او یقیناً موږ په دې قرآن کې د خلکو لپاره هر راز مثالونه بیان کړي، ښايي چې پند واخلي.»

که موږ وکولای شو چې د خپل وجود په "هندسه" کې یو مطلوب شکل رسم کړو، نو موږ هم مهندسان یو.

که د هڅو دایره مو د «ایمان پر محور» وڅرخي، له بې‌شکلۍ (گمراهۍ) به خلاص شو.

په تدبیر (ژور فکر) او راتلونکي لید سره باید ځان ته یو هدف او روښانه آینده رسم کړو.

مخکې له عمله آینده‌لید (هدف) لرل د پېښمانۍ مخه نیسي.

شريک ژوند (واده):

*(وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ) [الروم: ۲۱]

ژباړه: «او د الله عزوجل له نښانو څخه (بله) دا ده چې ستاسي لپاره، همدا ستاسي له جنس څخه يې ميرمني پيدا کړې، تر څو چې تاسي له هغو سره ارام تر لاسه کړئ او ستاسي (بنځي او خاوند) په منځ کښي يې مينه او خواخوږي پيدا کړه. په باوري ډول پدې کښي د هغو خلکو لپاره ډيري نښانې دي چې غور او فکر کوي.»
واده يوازې د "يوازيتوب" نه ژغورنه نه دي، بلکې دا "همدلي"، "ملگرتيا" او "د روحونو يووالي" ته رسېدل دي.

ډېر ځله تجارتي مينې، د بسونو (لنډمهالو سفرونو) مينې، او د تېلفوني يا انټرنېټي پيژندگلۍ مينې د "ناکجاآباد" پايله لري.
د کورنۍ دا سپېڅلې بنسټ د هوسونو پر شگو او يا کمزوري ځمکه باندې بايد جوړ نشي.

د بنځي ښکلا ته نه بايد د هغې دينداري او تقوا ته ترجيح ور کړل شي.

د حساب پرانېستل:

(هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝۳۹) [ص: 39].

ژباړه: «(موږ هغه ته وويل) "دا زموږ درکړه ده، ته واکمن يې، چا ته چې دي خوښه شي ور يې کړه او چا ته چې وغواړې ور يې نه کړې څه حساب نشته».

(وَالْعَصْرِ ۱ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۲ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۳) [العصر: 1-3].

ژباړه: «پر عصر (قسم) * چې انسان په تاوان کې دی * پرته له هغو خلکو څخه چې ايمان يې راوړی او ښه عملونه کوي او يو بل ته د حق نصيحت او د صبر ښودنه کوي».

ايا موږ له لاسه وتلي عمر پسې هغومره خپه کېږو لکه په نادرکه شوېو پېسو پسې؟
ايا د «روح د سلامتۍ» په اندازه د «جسم سلامتۍ» ته فکر کوو؟
راځئ د ژوند هره شېبه په حساب کې راولو او ضايع يې نه کړو. عمر مو په هغو چارو مه تباه کوی چې گټه يې په قبر کې نه راته رسېږي.

نن او سبا:

(يَوْمَئِذٍ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ١١٤) [آل عمران: 114].
ژباړه: «پر الله او د آخرت په ورځ ايمان لري، پر نېكيو امر كوي له بدېو څخه منع كوي او د بښېدنې په چارو كښي په چټكۍ بوختيږي، او دوى صالحان دي».

(مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ٤٦) [فصلت: 46].
ژباړه: «هر څوك چې نېك عمل وكړي، د خپلې گټې لپاره يې كوي، او هر څوك چې بد عمل وكړي، د خپل تاوان لپاره يې كوي، او ستا رب پر بندگانو هېڅ ظلم نه كوي».

هغه څوك چې خپل «نن» د «سبا» په هيله تېروي، د هغه «سبا» به د پرون په حسرت او افسوس كې تېره شي.
بريا د هغه چا ده چې د وخت له هرې لحظې د غفلت او ستونزو څخه د خلاصون لپاره گټه پورته كړي، او د ځوانۍ له وخته د زاړه عمر لپاره زېرمه او توبنه جوړه كړي. د هرې ورځې كار بايد په هماغه ورځ كې ترسره شي، سبا ته يې مه پرېږدئ.

د هيلې وسله:

(وَلَا تَأْسُوا مِنْ رَوْحِ اللهِ إِنَّهُ لَا يَأْسُ مِنْ رَوْحِ اللهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ) [يوسف: 87].
ژباړه: «د الله له رحمت څخه مه نا اميده كېږئ، ځكه پرته له كافرانو بل څوك د الله له رحمت څخه نه نا اميده كېږي».

ټولې لارې د «نه كېږي» په دېوال نه ختمېږي. ټولې كوڅې په «بن بست» پاى ته نه رسېږي. بې هيلې انسان د هغه جنگيالي په څېر دى چې بې وسلې شوى وي اود مقابل لښكر پر وړاندې ژر تسليم كيږي.

هيڅكله «د هيلې وسله» پر ځمكه مه ږدئ. ځكه هر هيلهمن لتونكى او گتونكى دى.

آزاد څوك دى؟

(فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى ١٦) [طه: 16].

ژباړه: «نو يو داسي څوك چې پر هغه (قيامت) ايمان نه راوړي او د خپلو نفسي غوښتنو بنده گرځېدلی دی، تا دي د هغه ساعت له فکر څخه منع نه کړي، که نه نو، ته به په هلاکت کښي وغورځېږي».

(أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٢٣) [الجاثية: 23].

ژباړه: «نو ايا تا کله د هغه چا په حال باندي غور کړی دی چې خپل نفسي خواهش يې خپل خدای وگرځاوه؟ او الله له علم سره، هغه په گمراهی کښي وغورځاوه او د هغه پر زړه او غوږونو باندي يې مهر وواهه او د هغه پر سترگو يې پردې وغوړولي. له الله څخه وروسته اوس بل څوک دی چې هغه ته هدايت وکړي؟ ايا تاسي څه درس نه اخلئ؟»

هغه څوک چې د «خپل نفس» بندي وي، د «دښمن» په لومه کې هم اسانه ايسارېږي.

آزاد هغه څوک دی چې د نفس له هوسونو ازاد شوی وي، د دنيا او ثروت مالک وي نه دا چې د دينار او درهم مملوک او غلام وي! رښتینی آزاد هغه دی چې د الله بنده وي. او رښتینی غلام هغه دی چې د دنيا د ثروت او مال بندي وي.

د ځان جوړونې کلب:

(أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ٤٣) [الفرقان: 43].

ژباړه: «ته کله د هغه چا حال ته ځير شوی يې چې خپل نفسي خواهش يې خپل خدای گرځولی وي؟ - ايا ته پر سمه لاره باندي د داسي چا د را اړولو مسئوليت پر غاړه اخيستلای شي؟»

بايد د «ځان جوړونې کلب» ته ولاړ شو او د تمرين له لارې «اراده» پياوړې کړو. يو تمرين دا دی چې «زړه» د «هوس» له بنده آزاد کړو. د زړه دوسيه صفحه په صفحه خلاصه کړو، آفتونه (گناهونو) يې وپلټو او د درملنې لپاره يې لارې ولټوو. که د نفس هوس تعقيب کړي، هغه به دې روند او کون کړي!

موږ ولي نوي نه شو؟

(وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ) [النور: 31].

ژباړه: «اي مؤمنانو! ټول (بنځينه او نارينه) الله ته توبه وباسئ، بنيابي چې بريالي شئ».

«پسرلی» هغه قیامت دی چې طبیعت له «قبر» څخه ژوندی راباسي. پسرلی د طبیعت بنکلی غزل او د الله د قدرتونو یوه نښه ده. کله چې د پسرلي په راتلو طبیعت «نوی» کېږي، نو موږ ولې نوي نه شو؟ کمزوری انسان هغه دی چې د خپلې اصلاح توان نلري.

د عمر پسرلی:

(نَحْنُ نَفْسُ عَلِيكَ نَبَاهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۱۳) [الكهف: 13]. ژباړه: «موږ د هغو اصلي کیسه تا ته اوروو. هغوی څو تنه زلمیان ول چې پر خپل پروردگار یې ایمان راوړی و او موږ هغو ته په هدایت کې پرمختګ ورپه برخه کړی و».

هغه کسان چې د «ځوانۍ پانگه» ضایع کوي، په راتلونکي عمر کې به یې یوازې «د حسرت بار» او «د پښېمانۍ مېوه» په نصیب وي. ځواني د عمر پسرلی دی. مګر افسوس چې موږ د ځوانۍ دا شفافه بڼېښه د «غفلت په ډبرو» سره ماتوو. الله هغه ځوان خوبنوي چې خپله ځواني د الله په لاره کې تېروي.

د زړه پروانه:

(يُؤَيِّلَتْنِي لِيَتَّنِي لَمْ أَتَّخِذْ فَلَانًا خَلِيلًا ۲۸) [الفرقان: 28].

ژباړه: «هی زما بد قسمته، کاشکي مې فلانی سړی په دوستۍ سره نه وای نیولی».

د زړه پروانه (پتنګ) مو د هر ګل پر لور مه لېږي. له معتاد، نري رنځ لرونکي او جذامي سره ملګرتیا روغ انسان هم ناروغوي. د حرص لرونکو، حسودو، بې پرواوو او ګناهکارانو ملګرتیا انسان په همدې ناروغیو اخته کوي. کله چې موږ له خوشبویه ګلونو سره دوست کېدای شو (دا فرصت لرو)، نو ولې له بدبویه کثافاتو سره همنشین شو؟ هماغه یوازې پتوب د (چټلو ملګرو) له ملګرتیا غوره دی.

د زړه هنداره:

(الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۲۸) [الرعد: 28].

ژباړه: «همدغه (د الله لوري ته گرځېدونکي) خلك هغه کسان دي چي (ددې پېغمبر بلنه) يې منلي ده او د هغو زړونو ته د الله په ياد سره ډاډگيرنه ور په برخه کېږي. خبردار اوسئ! همدغه د الله ياد هغه شی دی چي زړونو ته ډاډگيرنه ور په برخه کوي».

هغه څوک چي خپل روح د «ذکر چينه» کې پريمنځي، د پاکي څښتن کېږي. غفلت د زړه هنداره توره وي. کومه ډبره چې توره وي، ايا د لمر د وړانگي منعکس کوي؟! راحی زړونه روښانه وساتو څو د الله نور پکې منعکس شي. او د الله په ياد زړونه شفا مومي.

د ايمان مورچل:

(إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۚ) [الأنفال: 2].

ژباړه: «رېښتيني مؤمنان هغه دي چي زړونه يې د الله د ياد په اورېدلو لږزيرې. او کله چي د هغو په وړاندي د الله ايتونه لوستل کېږي، نو د هغو ايمان زياتيږي او هغوی پر خپل رب اعتماد لري».

بې ايمانه ځوان د گناه په کنده کې بند پاتې کېږي. يوازېتوب مو د «الله په حضور» ډک کړی، تر څو د شيطان لپاره ځای پاتې نه شي. د عقيدې په مورچل کې ودرېږئ، تر څو شيطان درته د ايمان مورچل ويجاړ نکړي او د زړه سيمې ته مو لار پيدا نه کړي. د الله په ياد د شيطان شړل ممکن دي او بس.

د عمر په ټولگي کې:

(قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۚ) [الكهف: 103].

ژباړه: «[ای محمده (ص)!] دوی ته ووايه: ايا موږ تاسي ته وښيو چي په خپلو عملونو کېني تر ټولو زيات ناکام او نامراده خلك څوک دي؟».

د عمر ټولگي کې، هر څوک يو ځل کېښنول کېږي، درس ورکول کېږي او ازموينه ترې اخيستل کېږي. موږ اوس د عمر ټولگي پر څوکۍ ناست يو. دا دي ټولگي نتيجه به په قيامت کې موږ ته راکول کېږي. د نېکۍ په کولو خپله نتيجه بهتر کولی شو. خدايه! موږ د هغه ورځې له مردودو او شرمسارو مه کړي.

د چا لپاره ژوند کوو؟

(مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ) [النساء: 80].

ژباړه: «چا چې د رسول اطاعت وکړ، هغه په حقیقت کې د الله اطاعت وکړ». د خلکو د خبرو له امله خطا لارې ته دوام ورکول، د کمزوري ارادې نښه ده. ایا موږ د خلکو لپاره ژوند کوو؟
ښه عمل د آخرت د سفر لپاره توښه ده. باید د خپل روح معماران (مهندسان) واوسو، نقشه له الله او رسول الله څخه واخلو، او تل پاتې کور پرې ډیزاین کړو.

د پای کرښه:

(قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَ عِقَابُ الْمُكَذِّبِينَ ۝ ۱۱) [الأنعام: 11].
ژباړه: «دوی ته ووايه:» د ځمکې پر مخ وگرځئ راوگرځئ، وگورئ چې درواغ گڼونکي له کوم برخليک سره مخامخ شويدي؟». «تجربه» یوه صافه هنداره ده چې ډېری حقایق پکې لیدلې شو. تجربه د ژوند د لارې څراغ دی. دا څراغ باید روښانه وساتو او د هغې په رڼا کې لاره ښه لیدل کيږي. د تجربې مېوه غوره انتخاب دی.

د ژوند سیالۍ:

(فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعاً إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ ۱۴۸) [البقرة: 148].

ژباړه: «او د هر چا لپاره یو لوری دی چې هغه ته مخ اړوي، نو تاسې د ښېگڼو په لوري په ځغاسته شئ. هر چیرې چې اوسئ، الله به تاسې ټول ومومي (راولي)، الله په هر شي باندې ښه برلاسی دی». ژوند د لوړو ژورو ټولگه ده. ژوند یوه سیالۍ ده - عمومي، همېشه او سراسري. په دې سیالۍ کې څوک گټي او څوک یې بايلي؟ ... اصلاً گټنه د ژوند په سیالۍ کې په څه کيږي او بايلل په څه؟

معیوب توکي:

(وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ٤٧) [الأنفال: 47].

ژباړه: «او تاسي د هغو خلکو غوندي مه کيږئ، چي له خپلو کورونو څخه وياړلي او خلکو ته د بنودني لپاره را ووتل. او کړنلاره يې دا ده چي (خلک) د الله له لاري څخه منع کوي. هغوی چي څه کوي د خدای له مواخذي څخه د باندي نه دي». له ریا پک کارونه لکه «خراب مال» داسي دي. الله چي د اعمالو مشتری دی، له «ښه متاع» او «خالص عمل» پرته بل څه نه قبلوي. هغه ښه او بد توکي ډیر ښه پېژني. هغه عمل چي لږه ذره ریا پکې هم وي، الله يې نه مني. نو ولې ریا او تظاهر؟

د دعا رنگين کمان:

(ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ٥٥) [الأعراف: 55].
ژباړه: «خپل رب په زاريو زاريو او په پټه پټه وبلئ. دا يقيني ده چي هغه له حده تېري کوونکي نه خوښوي».

کله چي د زړه اسمان تور شي او د سترگو هوا ابري (وريخ) شي، نو دا وخت د اوبنکو د بهېدو پسرلی دی (الله ته وژاړه). بايد د اوبنکو د څاڅکو قدر وکړو، ځکه ځيني وختونه يو څاڅکی اوبنکه د دوزخ اور مړ کوي!

ورک شوی څوک دی؟

(وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ١٩) [الحشر: 19].
ژباړه: «د هغو کسانو په څير مه کيږئ چي الله يې هېر کړ، نو الله پر هغوی د هغوی خپل ځانونه هېر کړل، همدغه خلک فاسقان دي». خومره چي ستا ورک شوی څيز قيمتي وي، په هماغه اندازه يې غم هم دروند وي او د موندلو خوشالي يې هم زياته وي. ايا داسي کله شوي چي له «خان ورکولو» وروسته دي بيا خان پيدا کړی وي؟ کله چي انسان د يوې نړۍ ارزښت ولري، ولي بايد خان په ناچيزه بيه خرڅ کړي؟

که عاشق کيږي...

(قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَرَكِي لَهُمْ إِنْ اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا

يَصْنَعُونَ ۳۰﴾ [النور: 30].

ژباړه: «[ای پېغمبره (ص)!] مؤمنو نارینه و ته ووايه: چي خپل نظر تر کنترول لاندې وساتي او د خپلو شرم ځايونو ساتنه وکړي. دا د هغو لپاره ډېره پاڪه کړنلاره ده. په باوري توگه، هغوی چي څه کوي الله پرې خبريږي». که زړه بايلې، په داسې څه يې وبايله چي ارزښت ولري. که عاشق کېږي، په داسې څه عاشق شه چي له تا زيات ارزښت ولري. که غواړي زړه دي بېخايه د هوا او هوس ښکار نشي (د نفس طوفان يې غرق نکړي)، سترگې مو کنترول کړي.

دانه او دام:

﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ۳۶﴾ [الروم: 36].

ژباړه: «کله چي موږ په خلکو باندې د رحمت خوند څکو، نو هغوی ورباندې وياړي او کله چي د هغو د خپلو کړنو لامله کومه بلا ورباندې راځي، نو ناڅاپه ناهيلي کيږي». بايد د «دانو» تر شا «دامونه» وپېژنو او د نقابونو تر شا ريښتيني څېرې ووينو. هغه څوک چي غواړي له گناه سره تفريح وکړي، دوچند د وجدان په عذاب اخته کيږي. ځيني خلکو گناه په تفريح اړولي!

د گناه لمبې:

﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۸۲﴾ [البقرة: 82].

ژباړه: «[او کوم خلک چي ايمان راوړي او نېک عملونه وکړي، هغوی جنتيان دي او په جنت کېني به تل اوسيري». «د آخرت کور» په همدې دنيا کې جوړېږي. معمار يې موږ خپله يو او مصالح يې زموږ اعمال دي. له نېکو عملونو د جنت باغونه جوړيږي او بد کارونه د دوزخ لمبې گرځي. هغه باغونه او بوستانونه چي د صالح اعمالو په ذريعه مو جنت کې جوړ کړي، د گناه په لمبو مه سوزوي!

د ژوند گلان:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ... ٦) [التحریم: 6].

ژباړه: «ای ایمان راوړونکو! خپل ځانونه او خپلې کورنۍ له هغه اوره وساتئ چې سون مواد یې خلک او ډېرې دي...».

«کورنۍ» یو بڼ دی. «پلار او مور» د دې باغ باغوانان دي. «اولادونه» یې گلان او مېوې دي. والیدین باید ددې گلانو ساتنه او پالنه په خورا دقت وکړي تر څو وچ او تالا نشي.

تر ټولو غوره میراث چې پلاران یې خپلو اولادونو ته پرېږدي، ادب دی.

د زړه څوکیدار:

(وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ...) [الكهف: 28].

ژباړه: «د یو داسې چا اطاعت مکوه چې د هغه زړه موږ له خپل یاد څخه غافل کړېدی او د خپل نفس پیروي یې غوره کړېده او کړنلاره یې په افراط او تفريط باندې ولاړه ده...».

کولای شو له زړه هم د الله کور جوړ کړو، هم د شیطان مرکز. که نه غواړې ابلیس دې د زړه کور اشغال کړي، دا کور الله ته وسپاره. د زړه څوکیداري دي وکړه څو اشغال نه شي. د زړونو رڼا د الله په یاد او د قرآن په تلاوت کې ده.

ځان پېژندونکی:

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) [سُورَةُ الْبَقَرَةِ : 21]

ای خلکو! د خپل هغه رب بندګي غوره کړئ چې ستاسو او ستاسې څخه د مخکینیو تېرو شویو خلکو ټولو هستوونکی دی؛ ښایي چې تاسې له عذابه ځانونه وژغورئ».

هغه شخص بریمن ده چې پوهېږي: «څوک دی»، «څه ته راغلي دی» او «خومره ارزښت لري». هېڅ پېژندنه د ځان پېژندنې په شان نه ده.

«ځان پېژندونکی» هغه څوک دی چې له خپل اصل او هدفه باخبر وي. په دې پوه شي چې له کومه راغلی او ولې راغلی؟ او بالاخره چیرته ځي؟

لومړی او وروستی خطا:

﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ...﴾ [آل عمران: 137].
ژباړه: «ستاسي څخه مخکې ډیري دورې تیري شويدي، په ځمکه کېني وگرځئ،
راوگرځئ».

ځینې وختونه لومړنی خطا وروستی خطا هم وي. ځینې وختونه (یوه بنوويښنه په
ژوند کې، خطا په محاسبه کې او اشتباه په پریکړه کې) نه جبرانیدونکي پایلې لري
سرنوشت در په در کوي او د جبران لپاره هیڅ فرصت نه در پریږدي. د نورو د
تجربو ګټه اخیستل دوه برابرې عقل او حیات مجدد دی.

د سیالۍ د پای شپیلک:

﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ...﴾ [الأعراف: 34].
ژباړه: «د هر قوم لپاره د مهلت یوه ټاکلې نېټه ده، بیا چې کله د کوم قوم وخت او
نېټه پوره کیږي، یو ساعت وروسته والی او مخکې والی به هم پکښې نه راځي».
مرګ هغه داور (امپایر) دی چې ناڅاپه سیالۍ ته راځي او د پای شپیلک وهي. حتی
یوه دقیقه هم لوبه نه تمديد کوي. په پای کې ګټونکي او بایلونکي اعلانوي.
زیانکاران هغه دي چې د لوبې وخت (خپل عمر) یې بې ځایه ضایعه کړی وي.

د عمر کړۍ:

﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا...﴾ [المنافقون: 11].
ژباړه: «پداسې حال کېني کله چې د یو چا د عمر د پوره کېدو وخت رارسېږي، نو
الله هغه ته هیڅکله نور مهلت نه ورکوي. او تاسي چې څه کوئ الله ښه پرې خبر
دی».

مور له وخت سره په داد و ستاد کې یو. هغه له مور عمر او ځوانۍ تروړي. مور
له هغه څه ترلاسه کړي او څه ترلاسه کوو؟ کله چې د «عمر کړۍ» پای ته
ورسېږي، د بېرته راګرځولو امکان یې هم بیا نه شته. له فرصت نه ګټه واخله،
مخکې له دي چې د پښېمانۍ وخت راشي.

د وخت رېل ګاډی:

﴿فَلَمَّا أَنْجَبَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ^ط
مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ [سورة يونس: 23]

ژباړه: خو الله چي کله هغوی وژغوري، نو بيا هماغه خلك له حق څخه په سرغړاوي، په ځمکه کښي په سرکښي لاس پوري کوي. اي خلکو! ستاسي دا سرکښي همدا ستاسي په زيان تمامه شوېده. د دُنیا څو ورځني خوندونه دي (وايي خلئ). بيا زمونږ لوري ته ستاسي راگرځېدل دي، په هغه وخت کښي به مونږ در وښيو چي تاسي څه کول». د دنیا يو «زاوره اوږده رېل پټلی» ته ورته ده چې د «وخت رېل گاډی» پرې تېرېږي. مونږ د همدې ریل گاډي مسافر يو، له دنيایي کلي نه د آخرت ښار ته. د افسوس څپيرې به مخ ته هغه وخت ورکړو چې وگورو هېڅ توبښه مو نده برابره کړې تش لاس راغلي يو.

د ملکوت سپورمکی:

(وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۱۰ كِرَامًا كَتِيبِينَ ۱۱ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۱۲) [الانفطار: 10-12]
ژباړه: «پر تاسي ساتونکي پرېښتي گمارل شوي دي، دروند مقام لرونکي لیکوالان، چې ستاسو ټول کارونه ښه پېژني». شيطان هڅه کوي چې د دعا کوونکو او لمونځ کوونکو اړیکه د هستۍ له مبدا سره پرې کړي. دا اړیکې باید پرې نه شي، ځکه چې زمونږ د ژوند کره وړه د همدې «سپورمکی» له لارې د آسمان پرېښتي څاري. هغه کسان غوره کيږي او جایزې ورکول کېږي چې د سپورمکی سیگنال (دعا او لمونځ) یې خورا قوي وي.

خبرې او چوپتیا:

(وَ عِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۶۳) [الفرقان: 63].
ژباړه: «د رحمان اصلي بندگان هغه څوک دي چې پر ځمکه باندي په وړو (په عاجزي) ځي او که جاهلان یې مخي ته راشي، نو ورته وايي: "تاسي ته سلام». چوپتیا ښه ده، خو گټوره خبره تر چوپتیا غوره ده! هم خبرې کولو ته تمرین پکار دی او هم چوپتیا ته. نو ژبه او خبرې باید زمونږ تر واک لاندې وي.

د مینې بیه:

(زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ

وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَإِ ۚ ﴿١٤﴾
[آل عمران: 14].

ژباړه: «د خلکو لپاره نفسي غوښتنې، ښځې، اولادونه، د سرو سپینو زیرمي، ښه شوي (کره) اسونه، څاروي او کروندې د ډیري مینې وړ گرځول شويدي. خو دا هر څه د څو ورځني د نیوي ژوندانه وسایل دي. په حقیقت کښي چي کوم ډېر ښه استوگنځی دی، هغه له الله سره دی».

مینه د «معراج» لاره ده. هغه څوک چي مینه له هوس سره ګډوي، په ذلت کي پاتې کېږي. پاکه مینه (الله سره مینه)، انسان له ناپاکه مینې (دنیا سره مینه) څخه لرې کوي. ځيني خلک د مینې په نوم، په هر چا زړه پلوري!

دوسیه :

﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۚ ۱۰ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۚ ۱۱ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۚ ۱۲﴾ [النبا: 10-12].

ژباړه: «شپه مو پرده اچونکې گرځولې ده، ورځ مو د ژوند وخت گرځولې، او ستاسو پر سر مو اووه کلک آسمانونه جوړ کړي دي».

د شپې او ورځې تېرېدل، د میاشتو او کلونو بدلېدل، زموږ لپاره «دوسیې» او «کارنامې» جوړوي. د تېر کال دوسیې باید یو ځل بیا وگورو، ترڅو خپل صورت او سیرت د «اعمالو په هنداره» کې وویښو. د ژوند په پاتې شیبو کې څه باید وکړو چي «تر ټولو غوره عمل» وبلل شي؟

پای

ستاسو د دعاوو په هيله

اجمل هېوادم

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library